

VÁRUNK

A SZEMERETELEPI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET KIADVÁNYA

2012. december



Karácsonyi bizonyosság

Karácsony éjszakáján a pásztorok Isten dicsérték és magasztalták, mert mindent úgy találtak, ahogyan azt az angyal megmondta nekik. A kis Jézust bepólyálva, jászolba fektetve. Egy kicsit csodálkozhatunk azon, hogy miért pont ez ragadta meg a lelküket, amikor annyi más, lélegzetelállító élményben



volt részük. A válasz egyszerű. Éledező hitük bizonyosságot nyert, megerősödött. Mintha csak éreznék, hogy a dolgok java csak most kezdődik. Nem a puszta látványt őrizték szívükben, hanem azt, amit az eseményekből megértettek. Valóban Üdvözítő született. Visszatértek a hétköznapok rideg valóságába, de örömük nem lankadt, hanem egyre csak nőtt.

A megértett és befogadott isteni szó jellemzője, hogy nem lehet letudni. Él, munkálkodik az ember szívében és egyre inkább Isten dicsőítésére készlet, akkor is, amikor az ünnep külsőségeiből már csak a reménytelenül felhalmozódó mosatlan tényérok maradnak, amikor inkább már terhes, és nem felemelő a végjáték.

Szabad tovább ízlelgetnünk a szavakat. Született néktek ma üdvözítő, ki az Úr Krisztus a Dávid városába. Szabad levonnunk a magunk életére nézve az üdvösemény minden következményét. Nem vagyok árva, életem nem a semmi felé halad, mert van győzedelmes megváltóm.

De tekintsünk a pásztorokra, akik felfigyeltek az angyal szavának száz százalékos beteljesülésére. Ők nem szoktak hozzá ehhez. Az ókori keleti kommunikáció szerves részét képezték a túlzások, pontatlanságok és elnagyoltságok. Akárcsak napjainkban a mi életünkben. Isten országában azonban minden hajszálpontosan teljesül. Szavában bízhatunk, arra valóban építhetünk. Jézus nem helyel-közzel megváltónk, ideig-óráig társunk, hanem örökkévaló Urunk. Nem nagyjából váltott meg, hanem teljesen.

A pásztorok örömeinek az is oka volt, hogy a történetek után biztosan tudták,

hogy amit láttak, az nem érzéki csalódás volt, hanem mindannyiuk részéről egyformán látott és értelmezett örömeiket. Nem delejes látomás, vagy vágyaik kivetítése történt meg, nem karácsonyi édes-színes meseáradatban volt részük, ahogy sokan manapság se várnak mást ettől az ünneptől, vagy a meghallgatott prédikációtól. A pásztorok számára a megváltás valósággá lett, boldog bizonyossággá. Boldog lesz ma is az, aki nem csupán karácsonyozik, hanem megváltóra, üdvözítőre vár és talál. Akár egyedül, akár szerettei körében, akár egészségesen, akár betegen, vagy kórházi ágyon.

A pásztorok akarva-akaratlanul tanúkká lettek. Ugyanakkor közösséggé formálta őket a közösen megélt hit és látás.

Karácsony varázslatos hangulata jó alkalmat teremt arra, hogy másoknak is átadjuk az igazi örömeiket. Keresetlen szavakkal is elmondjuk, hogy számunkra mit jelent a karácsony. Annyi ajándékot adunk ezen az ünnepen egymásnak, miért pont a legfontosabbról feledkeznénk meg? „Légy örömmel békéket, hirdesd a szabadító elközelgetett.”

Mindenkinek kívánunk áldott és békességes karácsonyt és boldog új esztendőt!

Kiss László lelkipásztor

A pakk

- *Apa, játszottunk valamit!*
- *Most nem játszunk, hanem mesélek valamit.*
- *Kiről mesélsz?*
- *Tomiról. Tomi egy olyan kisfiú, aki nagyon beteg.*
- *Mi a baja?*
- *Nem tudja mozgatni a kezét, a lábait. Még a fejecskejét sem.*
- *És akkor hogyan tud enni?*
- *Van egy néni mellette, aki kanállal eteti.*
- *Ez a néni az anyukája?*
- *Nem. Az anyukája magára hagyta születése után, és nem látogatja.*
- *Karácsonykor sem?*
- *Karácsonykor sem.*
- *Apa, akkor ő nem kap ajándékokat?*
- *Nem, nem szokott ajándékot kapni.*
- *Szegény! Akkor készítsünk mi, és vigyük el neki!*
- *Rendben. Hozok egy dobozt. Tessék, itt van!*
- *Apa, mit rakjunk bele?*
- *Gondolkozz: mire lehet szüksége Tominak?*
- *Tudom már: játéokra. Szívesen odaadom neki a plüssmacimat, mert úgyis hiányzik az egyik lába.*

- És te örülnél, ha karácsonyra féllábú macit kapnál?
 – Neeem. Akkor tegyük bele azt a zsiráfot, amit annyira szeretek. Biztos, hogy neki is nagyon fog tetszeni. És, apa, odaadhatom azt a szép piros sálamat? Nagyon fázhat, ha az a néni kiviszi néha őt ad udvarra.
 – Persze, kislányom.
 – És apa, ő is szereti az édességet?
 – Igen, szereti.
 – Akkor tegyük a csomagba csokoládét is.
 – Rendben. És tudod mit: írj egy levelet is Tominak!
 – Ez jó ötlet, apa. Itt egy papír, figyelj, ez jó lesz:

„Kedves Tomi!

Sok szeretettel küldöm ezt a kis csomagot, hogy szép boldog karácsonyod legyen, és hogy tudd: ha nincsenek is szüleid, testvéred már van!”

Ilyen dobozokat (vagy közismertebb nevén Nyilas Misi-pakkokat) gyermek-istentiszteletre járó gyermekeink 2012. december 1-jén 15 órától készíthetnek a gyülekezeti teremben. Akit Isten indít erre az alkalomra, kérjük, hozzon magával 2-3 cipősdobozt és a dobozokba szánt ajándékokat. Aki nem tud részt venni az alkalmon, kérjük, imádkozzon gyülekezetünknek a rászoruló, nehéz körülmények között élő gyermekek között végzett szolgálatáért. Az Ige szavaival köszönjük meg:

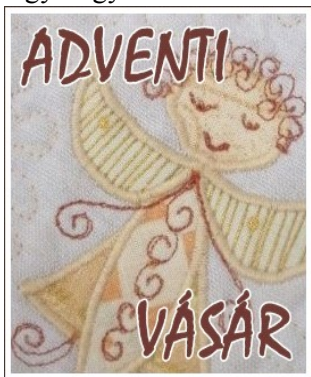
„Megemlékezzetek azokról, akik nyomorúságokkal terheltetnek, mintha ti is testben szenvednétek.” (Zsidók 13,3)

Czibere Károly

Haszon a haszontalanból – adventi vásár

Manapság minden háztartásban egyre több haszontalan és felesleges gép, tárgy vagy ruha halmozódik fel. Miközben tényleg vannak nehézségek, mégis úgy érezzük, hogy előbb halnánk talán éhen, minthogy a tárgyaink elfogynának. Sokszor nem is tudjuk, hogy mit kezdjünk vele, mert a tér véges, de kidobni mégis sajnáljuk, mert nem ingyen kaptuk, vagy mi, vagy mások dolgoztunk, áldoztunk érte időt, pénzt, verejtéket. A fogyasztói társadalom, a különböző divathullámok, és az általános „növekedési, fejlődési” kényszer még most, válság közepén is csak szaporítja e tárgyak, ruhák mennyiségét.

Így merült fel az ötlet, hogy ezt a „bőséget”



valahogyan mégiscsak jó célok szolgálatába lehetne állítani úgy, hogy azért mindenki jól is járhasson. Olyan jóléti társadalmakban is, mint például Hollandia, nagy hagyománya van a használt árucikkek forgalmazásának az ún. másodkézből való értékesítésnek. Vannak használati cikkek, amelyek nekünk már értéktelenek, feleslegesek, de másoknak talán még hasznosíthatóak. Ez talán könnyít azon is, hogy valakinek odaadjuk, vagy jelképes összegért értékesítsük ezeket a használt, de az is lehet, hogy még nem használt, de egy vásár keretében szívesen felajánlott dolgainkat, akár saját kézimunkáinkat, műalkotásainkat.

Mindezek betetőzését pedig az jelenti, hogy a tárgyakért kapott összegeket valóban jó gyülekezeti célokra, így például nehéz helyzetű testvéreink megsegítésére (diakóniai alap) fordítsuk. 2012. december 16-án rendezzük Adventi vásárunkat, amelyre szeretettel várjuk azokat, akik azonosulni tudnak a leírtakkal. (A részletekről időben tájékoztatást fogunk adni.)

„A jótékonyaságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik az Isten.” (Zsidók 13,16)

Borkó Tamás

Karácsony

Ahány ház, annyi szokás-tartja a mondás.

Mindenki másként várja az ünnepet. Még a pogány világ is ünnepel. Hangoztatják: a szeretet ünnepe. Ennek jegyében aztán szeretetüket a megvásárolt ajándék értékével próbálják megmutatni, és asztalaik kulináris gazdagságával fokozni. Az előkészületekben megfáradva rognak a teríték mellé, s csak akkor élénkülnek meg, amikor a csengettyű hangjára a karácsonyfához invitálják családjuk apraját-nagyját. Mondván: megjött a Jézuska! De itt meg kell állnunk!

Hívó emberként le kell tennünk a fakanalat, és el kell gondolkoznunk, hogy ki is jött el hozzánk!? A Jézuska vagy a Megváltó, azaz Jézus Krisztus!?

Otthonainkat feldíszítjük, de vajon a lelkünket is ünneplőbe öltöztetjük-e? Szánunk-e időt rá, hogy valóban méltón ünnepeljük Krisztus születését? Olvassuk-e az Igét? Imádkozunk-e? – Vagy csak úszunk az árral?

A szeretet ünnepe az az Ünnepe, hogy Ő mindennél előbb szeretett minket. Odahagyta a Mennyországot, hogy Istenként emberré szülessen. Megismerte a földi élet minden fájalmát – szegénységét, kint, megaláztatást. Tanított, velünk volt. Istensége miatt benne nem volt bűn, így végezhetette el megváltásunkat. Ez a legnagyobb szeretet a világon! Az Atya odaadta értünk a Fiút, hogy általa visszatálhassunk hozzá...és Ő azóta is könyörög érettünk.

Őt, aki zörget az ajtónkon, engedjük be a szívünkbe! Hadd legyen az ünnepelt szava a legfontosabb! Őt ültessük az asztalfőre, és Őt hallgassuk!

Legyen ez számunkra a legszebb ajándék, hogy Jézus Krisztus velünk van!

A hétköznapokban, az ünnepen, most és mindörökké.

Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az Ő dicsőségét. (János 1,14)

Mucsy Katalin



Elindult a Baba-Mama Kör

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Márk 10,14)

A növekedés titokzatos és ámulatba ejtő folyamatát Isten rendelte el a világ teremtése óta. A növekedést lehet és kell is táplálni, viszont ez a fejlődés, és a szülők felelősségteljes munkálkodása is ütközhet akadályokba. Ezen lelki, gyakorlati természetű akadályok leküzdésére Isten áldásával és gyülekezeti tagjaink támogatásával 2012. október 3-án elindult a régóta várt Baba-Mama Kör.

A Kör célja, hogy a kisgyermeküket nevelő anyukák heti rendszerességgel találkozassanak, beszélgethessenek Isten igéjéről, megbeszéljék annak tanítását a gyermeknevelésről és más családi kérdésekről. Ezen felül pedig azért is, hogy gyakorlati tanácsokat ismerhessenek meg a Szentírásban lefektetett alapelvek mindennapi alkalmazásában.

Összejöveteleinket minden kedden délelőtt 9 és 11 óra között tartjuk. Alkalmainkon, kezdésként egyházi gyerek-ifjúsági énekeket éneklünk. Majd áhítatot tartunk, beszélgetünk a napi igéről: kinek mit jelent, mi jut eszébe, hogyan éli meg a mindennapokban az elhangzott igét. A *Keresztyén gyermeknevelés* című könyv tematikája alapján haladva átbeszéljük, hogyan neveljük gyermekeinket keresztyén elvek alapján a mai világban. Egymástól rengeteget tanulva, játszó gyermekeink társaságában, sok szép élményt szerzünk találkozásaink során. Az első hónapban megtartott Baba-Mama Körökön megtanultunk néhány szép és tartalmas éneket: *Nyisd ki tenyered; Szívem csendben az úrra figyel; Kicsiny kis fényemmel; Kicsi vagyok én, mégsem félek én.* Az őszi iskolai szünet alatt pedig köztünk lehettek nagyobbacska óvodás gyermekeink is, akik többek között gyurmázhattak és bárány-képet ragaszthattak. *(Ez utóbbit a gyülekezeti teremben meg is lehet tekinteni.)* Ahogyan azt hittel vártuk, az eddigi alkalmaink jó hangulatban teltek, gyermekeink felszabadultan játszhattak a gyülekezet szeretetteljes adakozása révén kapott sok szép játékkal, amit ezúttal hálás szívvel köszönünk is.

Isten áldását élvező kicsi, de lelkes csoportunkban szellemi-lelki felfrissülést kaphatunk mi anyukák is, a nehéz és sokszor oly monoton hétköznapokban. Áldásos, bensőséges beszélgetéseken keresztül megismerhetjük egymást, barátságot kötve nyerhetünk erőt Istentől ajándékként kapott gyermekeink

neveléséhez. *„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek”* (Zsoltár 127,3)

Csoportos foglalkozásainkon változó létszámban több anyuka vesz részt egy vagy több gyermekével. Bízva Isten áldásos munkájában, reménységünk, hogy idővel – a kereszteltek hívogatásával és gyülekezetünk folyamatos fiatalodásával – még többen csatlakoznak majd hozzánk. Várunk és hívogatunk édesanyákat gyermekeikkel nem csak a gyülekezetünkből, de olyanokat is, akik (még) nem tartoznak a gyülekezetünkhöz, de szeretnének egy keresztyén, értékteremtő és szeretetteljes női közösséghez tartozni, kimozdulni a szürke hétköznapokból. Fontos ez, hogy mi édesanyák és gyermekeink is aktív részesei lehessünk közösségünk életének.

Kedves olvasóink figyelmébe ajánlom az eddigi alkalmakon készült fényképeket, melyek a gyülekezetünk honlapján (www.refszemeretelep.hu) tekinthetőek meg a *Fényképek* menüpont alatt.

Kovács-Kató Tünde



Adventi bizonyágtételek

"Gyermekkorom legszebb és legmeghittebb estéi a karácsonyesték voltak. A karácsonyi családi vacsora után Édesapám elfoglalta helyét a harmóniumnál, és felzengtek az örömnepet hirdető karácsonyi dalok. Mi, gyerekek és Édesanyánk körülálltuk Őt, és tele tüdővel zengtük, vékony gyermekhangunkon a szebbnél szebb dicséreteket és hallelujákat. Aztán meghallgattuk a kis Jézus születésének történetét, majd együtt imádkoztunk és hálát adtunk a Megváltó születéséért. Ezután megszólalt a kis csengettyű és felmehettünk abba a szobába, ahol a csillogó, gyertyafényes karácsonyfa állt. Hát így zajlottak nálunk a régi karácsonyi esték."

Schäferné Rásky Kornélia

"A gyülekezetbe közel 10 éve járok, de mélyebb változást – úgy érzem – a Keresztkérdések (KK) és az ezután kialakult, szinte személyes, kiscsoportos beszélgetések hoztak. A lelkipásztor, KK csoportvezető, a presbiterek és a gyülekezeti tagok őszinte érdeklődése és személyes hitvallásai mintát mutattak, de sokáig mégis úgy éreztem, hogy nekem ezeket így nehéz követnem, kimondanom. De egyre többet imádkoztam és kértem Isten segítségét családi és munkahelyi problémáimnál, de legalább olyan gyakran adtam hálát a mindennapokért is. Az ünnepekre készülődve évről évre kevesebbet idegeskedtem a vásárlások és ajándékok beszerzésével és egyre többet éltem meg a lelkiégben, az ünnepi istentiszteleteken, az adventi hangversenyeken, és a gyülekezeti karácsonyi ünnepeken."

Niczky Rozália

"Talán semmire se emlékszik az ember olyan szívesen, mint a karácsonyokra és azt megelőző hetekre, napokra. Benne vannak ebben a gyermekkori ajándékvárás, az ünnepkörü színjátások emlékei, a (lelki és testi)

készülődés együttes erőfeszítésének felemelő érzése, a családi közösség áldása, várakozás arra, ami jobbra tesz minket és a világot. Gyerekefjével még nem tudtam, hogy ez mit is jelent. Felnötten kereszteltként, konfirmáltként és hitre jutottként már látom, hogy minden ember kitörölhetetlen szomjúságot hordoz magában a Megváltó iránt. Nem véletlen, hogy karácsonykor van a legtöbb sírás, veszekedés, a legtöbb szomorúság is, ha végül – valljuk be magunknak, mert nem kerestük – nem is találunk semmit. És ezt a szomjúságot nem is töltheti meg önmagában ajándékok és étkek tömkelege, csak a betlehemi istálló szerénysége, csendessége, gyöngédsége és az apró, de világokat belobbantani képes szikrácska, a bennünk is megszülető Jézusunk. Adja Isten, hogy ilyen „betlehemi istálló” legyen az én és embertársaim szíve, hogy be tudjuk fogadni őt és általa Istenünk minden értelmet meghaladó szeretetét.” *Borkó Tamás*

Református jelképeink II. – Egyházunk címere

Kevés kiábrázolt jelképünk van és előfordul, hogy azok jelentésével nem, vagy csak nagyon töredékesen vagyunk tisztában. Sorozatunk aktuális részében egyházunk címerét próbáljuk körüljárni. A jelképek – könnyű felidőzhetőségük miatt – erősíthetik hitünket, identitásunkat az által, hogy hitvallásunk lényegét sűrítik magukba.

Címerünkön mindaz megtalálható, ami református keresztyén hitünkre jellemző. A középpontban a Jézus Krisztust jelképező Isten báránya található, mely az Ó- és az Újszövetséget, Isten tévedhetetlen kijelentéseit kapcsolja össze lábával. Önélküle nincs értelme sem egyiknek, sem másiknak. A két könyv nyitva van, vagyis még nincs becsukva, tanulhatunk belőle, odafordulhatunk bármikor. A magasba tartott legfőbb irányelvet, a keresztest ábrázoló piros zászló a harcban utat mutat, Őt lehet és érdemes követni, mert lábai alá vettetett minden. A fej körüli dísz, a glória Krisztus teljes szentségét erősíti. A háttérben levő pálmafa pedig a győzelmet a halál felett, az örök életet, az Atyához vezető utat hirdeti. Jézus váltságművének hatalmi jelentőségét mutatja a pajzs tetejére helyezett korona, az évezredek óta használt uralkodási szimbólum. Ebből a fejdíszből áradnak ki a lángnyelvek, melyből a fénix, az újjászületés jelképe jön elő. A lángnyelvek a Lélek által való újjászületés fontosságát jelképezik. A fénixmadár először a Napot látja



meg. Ez a fényt és életet adó égitest a világ valódi világosságát, Jézus Krisztust és a vele egylényegű Atya Istent jelképezi. Ezért tekint a fénix a nap felé, mert tudja, hol kell keresni az örök életet: az Atyánál, kihez az utat Jézus Krisztus készítette elő. A jelmondat azt sugározza, hogy az Isten velünk van, nekünk akarta és akarja kijelenteni magát. A Jézus Krisztus (Immánuel – velünk az Isten) által elkészített lehetőségnek ereje, hatalma és dicsősége van.

Éljünk hát ennek szellemében a lehetőséggel mi is, felidézvén magunkban a címer lényegi mondanivalóját. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

Cikkünk Simon Norbert, „Karácsonyi gondolatok egyházunk címeréhez” címmel a Tiszántúli Református Egyházkerület www.tirek.hu webloldalán, 2007. december 14-én megjelent írása alapján készült.

Borkó Tamás

Az Úr csodásan működik...

Gyülekezetünk a 2012-s esztendő tétő bízvást tekintheti a csodák évének. Az év kisebb belső munkálatokkal kezdődött, melyeknek kifizetése is nehézségekbe ütközött. A tervezett tűzvédelmi és vagyonszociális berendezések üzembe helyezése a forráshiány miatt késett, a pályázati pénzek csak július végén lettek hozzáférhetőek. Így az első félév látszólagos tétlenséggel telt, bár az adományok és egyéb bevételek, valamint az előkészítő és a szerelő munkák nem álltak meg. Megvalósult a külső területrendezés, a templom és az urnafolyosó biztonságosan megközelíthető lett. Elkészült a világítás, a vízellátás és fűtési rendszer, beüzemelésükre is sor került. A vizes helységek csempézése, felszerelése, a szellőzőberendezés és az ajtók elkészítése immár használhatóvá tette a WC-keket, ami jelentős lépés a használatba vétel engedélyezéséhez. A konyhánk is elkészült, használható.

Az egyházkerülettől – Istennek adjunk ezért hálát – nem várt 10 millió forintos segítséget kaptunk (már eddig is 40 millió forintos segítséget kaptunk), a külső burkolás céljára. Egyik egyháztagunk segítségével 5 millió forintos pályázatot is nyertünk a Közigazgatási és Igazságügyi minisztériumtól, ami a belső padlóburkolásra és járdakészítésre kerül felhasználásra. Egy presbiter testvérünk megtakarítását időlegesen átengedte számunkra, ami lehetővé tette a belső burkoló anyagok megvételét és a munka megkezdését.

Az időközben megérkezett egyházkerületi, és a 2011-es minisztériumi és önkormányzati pályázati pénzekből elkészült a biztonsági rendszer, a külső burkolás. (Talán e sorok olvasásakor a belső burkolás is elkészült.)

Szeptemberben a Telenorral kötött támogatási szerződés éves bevétele biztosíthatja a templom üzemeltetési költségeit, így a fűtés, világítás, víz- és

csatornaellátás mellett az igen költséges biztonsági rendszerek működtetését és karbantartását. A Telenor készítette el a toronyba vezető fa lépcsőt is.

Örömhír volt számunkra az értesítés, miszerint alapítványunk több mint 600 ezer forintot kapott az 1%-s adományokból.

De az Úr csodái ezzel még nem értek véget. Októberben kaptuk a hírt, hogy Isten Lelke arra indította a Budai Gyülekezetet és előjáróit, hogy egyik használaton kívüli harangjukat gyülekezetünknek adományozzák. Folyamatban van az átadás és az üzembe helyezés, ez utóbbinak a költségeit, több mint 800 ezer forintot gyülekezeti adományokból kell fedeznünk.

Gyülekezetünk adakozására továbbra is nagy szükség van, mivel a templom hangosítása, a szószék, az Úr asztala és a karzaton az elválasztó üvegfalak elkészítése a soron következő feladat. Az adakozásra azért is szükség van, mert a pályázati támogatások soha nem fedezik a teljes költséget, bizonyos önrésze mindig szükség van. Mielőbb jó lenne a kapubejáratok és a parkolók kialakítása, és természetesen a kolumbárium továbbépítése.

Buzgó imádsággal adjunk hálát az Úrnak, hogy végtelen kegyelmét kiterjesztette reánk, tenyerén hordozott bennünket. Különösen kérjük az Urat, hogy őrizzen meg a túlzott önbizalomtól, a dicsekvéstől, érdemeink hangoztatásától, alaptalan magabiztosság kísértésétől, hogy lehessünk szorgalmas és szerény munkatársai Házának építésében.

Dr. Lukács József gondnok



Kegyelettel emlékezünk elhunyt testvéreinkre

Október: Székely Sándor, élt 66 évet
Szalay Albertné, született Molnár Emma, élt 80 évet
Moharos Éva, élt 70 évet
Szilágyi Lajosné, született Horváth Rozália, élt 86 évet

„Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is.” (I Korinthus 15,42-44)

Örömmel köszöntjük gyülekezetünk kereszteltjeit

Szeptember: (az előző számunk megjelenése után kereszteltek)
Tihanszegi Zorka Mária *(előző számunkban nevét tévesen közöltük, elnézést)*
Mihály Tímea, Kulcsár Hajnalka, Trepák Beáta Valentin

„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
(Zsoltár 127,3)

Dicsőítjük az Urat a konfirmáltakért

Ritli Gabriella Mária *felöltött* Acél Artúr *felöltött*
Both Levente, Both Gergely, Gyurkó Sándor Attila,
Száz Emil Martin, Ónodi Zsombor Szabolcs, Takács Nóra,
Huszár Dorina, Donáth Botond, Somogyvári Petra
„Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igéjét.”
(Zsoltár 119,9)

Áldást kérünk a házasságot kötöttökre

Megtört a jég, hiszen megjöttek az első fészekrakó fecskék.
Július Haraszi Csaba István és Neubauer Rita (ökumenikus)
Szeptember Hegedüs Ádám és Balog Éva
Móczán Ákos és Dr. Réti Andrea
„Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradásuknak szép eredménye van.”
(Prédikátor 4,9)



December havi gyülekezeti alkalmaink:

December 15. szombat 18.00 Brassó u. iskola felnőtt- és gyermekkórusának
KARÁCSONYI HANGVERSENYE a templomban.

December 16. vasárnap KARÁCSONYI VÁSÁR a gyülekezeti teremben.
Istentisztelet után, a felajánlott tárgyak értékesítése jelképes összegért a diakóniai alap javára, rászorulóknak megsegítésére.
Tárgyak behozhatók: december 15-én 16-18 óra és
december 16-án 8.30-9.30 között.

December 16. vasárnap 15.00 GYERMEKEK KARÁCSONYI ÜNNEPSÉGE

December 17. hétfő 12.00 IDŐSEK-MAGÁNYOSOK KARÁCSONYA,
ebéddel egybekötve.

December 20. 21. 22. 18.00 ÜNNEPELŐKÉSZÍTŐ ISTENTISZTELET

December 24. hétfő 16.00 SZENTESTI ISTENTISZTELET

December 25. kedd 10.00 KARÁCSONY ELSŐ NAPJA
Ünnepi Istentisztelet úrvacsora-osztással.

December 26. szerda 10.00 KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA
Ünnepi Istentisztelet úrvacsora-osztással.

December 30. vasárnap 10.00 ISTENTISZTELET GYÁSZOLÓK VASÁRNAPJA
Az évben elhunytak hozzátartozóit várjuk megemlékező istentiszteletünkre.

- December 31., hétfő 17.00** ÓÉVZÁRÓ ISTENTISZTELET
- December 31., hétfő 20.00** GYÜLEKEZETI SZILVESZTER
A gyülekezeti teremben.
*Aki jön, hozzon magával egy kis harapnivalót.
Éjfél előtt úrvacsorával zárjuk az esztendőt.*
- Január 1., kedd 10.00** ÚJÉVI ISTENTISZTELET úrvacsora-osztással.



Újévi biztatás

„Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok. Szántások fel új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az Urat.” (Hóseás 10,12)

A 2013. év bizonyára sok bizonytalanságot tartogat népünk, gyülekezetünk, családjaink és egyéni életünk számára. Ezért jó Urunk biztatásával indulni. Ez a biztatás azonban konkrétumokat tartogat. Biztatást, de feladatot is. Ígéretet, de a megvalósulás kulcsát is kezünkbe adja. Amit kér Isten népétől, abban nincsen semmi új. Vessetek! Ez a dolgunk, hirdetni Isten ígését. Ezt azonban jól kell tennünk. Nem mindegy ugyanis, hogy mit vetünk a szívek termékeny szántóföldjébe. Vethetünk nagyravágyást, dicsekedést, saját indulatainkat. Vethetünk életképtelen magvakat. Hirdethetünk olyan ígét, amely nem tartalmazza teljesen Isten igazságát. Beszélhetünk engedékenyen Isten szeretetéről, vagy dörgedelmesen az Ő haragjáról. Ebből bizony nem fog élet sarjadni. Isten igazságosságát és szeretetét, mint egy töről fakadó valóságot mindig együtt kell hirdetnünk. Ez a mag terem majd hűséget sok-sok ember szívében Isten és a felebarát iránt. De ez formál hűséget Isten népe és egyháza iránt is.

A másik biztatás, hogy új földeken is szánthatunk. Vethetjük majd ott is a jó magot, ahová eddig nem juthattunk el. Új területek mutatkoznak szolgálatunkban. Ez óriási áldás, de tudnunk kell, hogy Isten népe nem azért indul új utakra, mert önfejűen mindig újítani akar. Az új szántásnak azért fogunk neki, mert Urunk kifejezetten buzdít erre és az utat készíti előttünk.

Gyülekezetünkbe az új templom pusztá léte vonz olyanokat, akiket eddig nem láthattunk. Több új szolgálati lehetőség adatik és egyre több a tetre kész, kreatív és hűséges szolga.

Az újhoz mindig bátorság kell. Észrevenni az elkészített alkalmakat. Legyünk hívő szívvel készek az újra. Ez jelentheti valakinek a felfedezését, aki eddig nem volt igazán fontos. Szívünk radarja befogadhatja őket is.

Nem önmagában keressük az újat, mert ebből csak elvetélt újítás lesz, hanem az Urat keressük, aki majd menet közben megnyitja szemünket és szívünket. *„Mert ideje, hogy keressétek az Urat!”*

Kiss László lelkipásztor

Gyülekezetünk fontosabb állandó alkalmai

„Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben: ott vagyok közöttük.” (Máté 18,20)

Alkalmaink	Részvevők	Technikai információk
Vasárnapi Istentisztelet	<i>Felnőttek, gyermekek a közénékig</i>	délelőtt 10 órai kezdettel, ünnepi istentiszteleteinken úrvacsorával (igény esetén háznál)
Gyermek Istentisztelet	<i>Gyermekek</i>	vasárnap délelőtt 10 órakor a gyülekezeti termünkben, a felnőtt Istentiszteletről való kivonulás után
Ünnep-előkészítő Istentiszteletek	<i>Felnőttek</i>	ünnepek előtt a meghirdetett napokon délután 18 órakor
Baba-mama kör	<i>Kisgyermekes szülők és gyermekeik</i>	kedden délelőtt 9 órakor várjuk a szülőket és gyermekeiket
Bibliaórák	<i>Felnőttek</i>	pénteken délelőtt 9 órakor ima és bibliaóra, délután 18 órakor esti beszélgetős bibliaóra
Ifjúsági bibliaóra	<i>Konfirmált fiataloknak</i>	minden vasárnap 15 órakor a gyülekezeti termünkben
Asszonyóra	<i>Felnőtt asszonytestvéreink</i>	minden hónap 3. vasárnapján délután 17 órakor
Konfirmációs felkészítő	<i>12-16 éves gyerekek, illetve felnőtteknek igény szerint</i>	vasárnap délután 14 órakor (októbertől Pünkösdig)
Keresztkérdések tanfolyam	<i>keresők, hitben növekedni vágyók, nem csak gyülekezeti tagoknak</i>	októbertől december közepéig 10 alkalom a meghirdetett hétköznapon

Lelkési hivatal: 1185 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 39/A Tel:(36-1) 296-0383

Hivatali idő: hétfő, szerda és péntek 8-12 óra, kedd és csütörtök 17-19 óra
(egyéb időpontok telefonos egyeztetés által)

www.refszemeretelep.hu

Szerkesztőség: Kiss László, Borkó Tamás, Czibere Károly, Gyenge Károly, Kézér János, Suga Gábor